

VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

Onafhankelijk toezichthouder voor
de Vlaamse audiovisuele media

ALGEMENE KAMER

ZAAK VAN VRM t. NV SBS BELGIUM

(dossier nr. 2015/205B)

BESLISSING nr. 2015/078

14 december 2015

In de zaak van VRM tegen NV SBS Belgium,

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr P. SOURBRON, *voorzitter*,
Dhr C. ADAMS, *ondervoorzitter*,
Dhr R. LANNOO,
Mevr P. VALCKE,
Mevr K. VAN DER PERRE, *leden*,

en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 14 december 2015,
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. Ingevolge de algemene opdracht, vastgesteld bij kaderbeslissing van 14 juli 2014 tot het uitvoeren van een regelmatige monitoring van de Vlaamse televisieomroeporganisaties, werden de uitzendingen van diverse televisieomroeporganisaties op 15 september 2015 (18u tot 24u) aan een onderzoek onderworpen.

Het betreft hier onder meer de uitzendingen van het omroepprogramma VIJF van NV SBS Belgium.

2. Op 20 oktober 2015 legt de onderzoeksceel van de VRM aan de algemene kamer van de VRM een rapport voor aangaande mogelijke overtredingen van de regelgeving tijdens de bovengenoemde uitzending.

3. Op 26 oktober 2015 beslist de algemene kamer van de VRM om, op basis van het onderzoeksrapport, tegen NV SBS Belgium (hierna: SBS), met maatschappelijke zetel Harenseseesteenweg 224 te 1800 Vilvoorde, een procedure op tegenspraak op te starten.

4. Deze beslissing wordt samen met het onderzoeksrapport bij aangetekende brief van 27 oktober 2015 aan SBS meegedeeld.

5. SBS bezorgt de schriftelijke opmerkingen van 10 november 2015 aan de VRM.
6. Op de zitting van 14 december 2015 wordt SBS vertegenwoordigd door Liesbet Hauben en Patrick Verswyfel.

DE FEITEN

7. De onderzoekscel stelt tijdens de onderzochte periode tussen 20u00-21u00 een overschrijding vast van het maximaal toegelaten percentage zendtijd voor reclame en telewinkelen per uur: er worden 12 minuten 04,6 seconden (20,1%) zendtijd besteed aan televisiereclame.

De VRM ontving geen bericht van wijziging van klokuur.

De onderzoekscel is bijgevolg van oordeel dat dit niet strookt met de toepassing van artikel 81, § 2, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: het Mediadecreet).

TOEPASSELIJKE REGELS

8. Artikel 81, § 2, van het Mediadecreet bepaalt:

“ Het aandeel van televisiereclame- en telewinkelspots mag per klokuur niet meer dan 20 percent bedragen.”

A. Argumenten van de aangeklaagde omroeporganisatie

9.1. De omroeporganisatie voert aan dat er volgens haar intern onderzoek een discrepantie van enkele seconden mogelijk is tussen het tijdstip dat door SBS wordt gebruikt als uitgangspunt voor het meten van klokuren en het tijdstip dat door de VRM wordt gebruikt als basis voor de registratie in de Audimetrie Tool voor het meten van diezelfde klokuren. De meting door de VRM gebeurt aan de hand van de Digicorder van een Telenet Digitale TV abonnee.

Volgens de omroeporganisatie heeft die discrepantie er in dit geval toe geleid dat er – in de klokuren zoals gemeten door de VRM – een overschrijding van enkele seconden werd geregistreerd.

SBS erkent geen wijziging van klokuur te hebben aangevraagd.

9.2. Tijdens de hoorzitting legt SBS uit dat zij dit verschil zelf voor het eerst hebben vastgesteld bij een intern onderzoek naar aanleiding van de huidige procedure omdat hun eigen informatie exact 12 minuten reclameduur aangaf.

De omroeporganisatie verduidelijkt dat het verschil te wijten zou zijn aan het comprimeren van een digitaal signaal alvorens het verzonden en uitgezonden wordt. De vertraging die daarbij ontstaat is niet steeds even groot. Ook tussen de dienstenverdelers onderling kunnen verschillen optreden. Bij de ene digitale dienstenverdelers bedraagt die vertraging een viertal seconden, bij de andere kan ze in het slechtste geval tot een zevental seconden oplopen. Bij analoge kijkers zou dergelijke vertraging zich niet voordoen.

B. Beoordeling

10.1. Uit het onderzoek blijkt dat de metingen van de VRM met betrekking tot de zendtijd gewijd aan reclame correct zijn, ook al wordt een verschillend uitgangspunt voor de metingen gebruikt door de omroeporganisatie en de VRM. De omroeporganisatie blijkt aan de bron van het signaal te meten terwijl de VRM meet wat bij de (digitale Telenet-)kijker in de huiskamer wordt ontvangen.

10.2. Reclame is een vorm van commerciële communicatie. De definitie van commerciële communicatie in het Mediadecreet neemt de beelden of geluiden als uitgangspunt om te oordelen of die beelden of geluiden dienen om goederen, diensten of imago van een natuurlijk persoon of een rechtspersoon rechtstreeks of onrechtstreeks te promoten.

Dit houdt in dat de VRM steeds op basis van de uitgezonden beelden, zoals deze door de kijker worden ontvangen, moet onderzoeken of de toegestane zendtijd voor reclame al dan niet overschreden is.

Uit de beelden van dit onderzoek blijkt dat tijdens de onderzochte periode tussen 20u00-21u00 12 minuten 04,6 seconden (20,1%) zendtijd besteed wordt aan televisiereclame. Daardoor wordt het maximaal toegelaten percentage zendtijd voor reclame en telewinkelen overschreden. Bijgevolg heeft SBS de bepalingen van artikel 81, § 2, van het Mediadecreet geschonden.

10.3. De omroeporganisatie heeft in dit geval echter aannemelijk gemaakt dat er een aantal seconden vertraging kunnen zitten tussen de bron van een digitaal signaal en de ontvangst ervan in een huiskamer.

Uit de concrete gegevens van de zaak en in het bijzonder de technische uitleg van SBS blijkt dat deze vertraging niet is veroorzaakt door de omroeporganisatie en dat zij er zelf geen vat op had. De VRM aanvaardt het verweer dat door de vertraging op het einde van een klokuur een verschuiving van de reclame is gebeurd naar het begin van het volgende klokuur, buiten de wil van de omroeporganisatie om. Daardoor is in het nieuwe klokuur een overschrijding van de toegelaten reclameduur gebeurd met een aantal seconden die in het vorige klokuur zijn weggevallen. Deze overschrijding heeft zich in principe niet voorgedaan bij de analoge kijkers, en bij de digitale kijkers slechts bij de gebruikers van één bepaalde digitale dienstenverdelers.

Daarom bestaat er in dit geval geen reden om een sanctie op te leggen.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

In hoofde van NV SBS Belgium een inbreuk vast te stellen op artikel 81, § 2, van het Mediadecreet;

Geen reden te zien om aan NV SBS Belgium een sanctie op te leggen.

Aldus uitgesproken te Brussel op 14 december 2015.

D. PEEREMAN
griffier

P. SOURBRON
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.